

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4830/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужилаца АА из места ... и ББ из места ..., чији је заједнички пуномоћник Немања Ковачевић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6448/19 од 19.11.2020. године, у седници већа одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6448/19 од 19.11.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6448/19 од 19.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16015/18 од 21.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због мање исплаћених пензија у периоду од октобра 2015. године закључно са августом 2018. године, исплати укупан износ од 4.551,44 динара са законском затезном каматом на сваки месечни износ наведеног периода од доспелости до исплате. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље којим је тражено да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због мање исплаћених пензија у периоду од октобра 2015. године закључно са августом 2018. године, исплати укупан износ од 5.120,02 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 6448/19 од 19.11.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 16015/18 од 21.03.2019. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и неуједначене судске праксе,

применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужилаца као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. О захтеву тужилаца за накнаду штете због мање исплаћене пензије у периоду од октобра 2015. године до септембра 2018. године, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер су се тужиоци пријемом исплате определили за исплату пензије у готовини на адресу пребивалишта и таквим начином избора прихватили обавезу да плате поштарину (цену за пружене поштанске услуге) предвиђену ценовником ЈП „Пошта Србије“. Правноснажне одлуке другачије садржине, приложене уз ревизију, не указују нужно на другачији правни став изражен у тим одлукама јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овом случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари, поднета је 15.10.2018. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности, због чега применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић